

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1034/2026
02.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Данијела Мијатовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Деспотовцу Кв бр. 49/26 од 11.06.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр. 472/2026 од 06.07.2026. године, у седници већа одржаној дана 02. септембра 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Данијела Мијатовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Деспотовцу Кв бр. 49/26 од 11.06.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр. 472/2026 од 06.07.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Деспотовцу Кв бр. 49/26 од 11.06.2026. године потврђена је оптужница Основног јавног тужилаштва у Деспотовцу Кти бр. 2/26 од 28.04.2026. године, поднета против окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр. 472/2026 од 06.07.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Деспотовцу Кв бр. 49/26 од 11.06.2026. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Данијел Мијатовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 2. ЗКП, не наводећи конкретно о којим повредама закона се ради, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати нижестепеним судовима на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 485. став 2. ЗКП, која је општег карактера, не наводећи при томе ниједну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, док у образложењу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП истицањем да побијана решења не садрже разлоге о одлучним чињеницама, да суд није образложио из чега произлази оправдана сумња да је окривљени извршио кривично дело већ је засновао свој закључак о постојању оправдане сумње на оптужници, при чему није образложио ни због чега сматра да оптужница испуњава захтеве из члана 332. ЗКП, нити због чега сматра да су наводи одбране правно неосновани, а што према ставу браниоца није у складу са сврхом члана 337. ЗКП.

Како, дакле, изложеним наводима захтева бранилац окривљеног не указује на било коју повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, већ у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, и оспорава процесно-правне одредбе ЗКП, које регулишу испитивање оптужнице и потврђивање оптужнице, прописане одредбама члана 337. и 341. ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић